

ที่ สข ๐๐๒๓.๓/ว ๘๙/๐๐

ศาลากลางจังหวัดสงขลา
ถนนราชดำเนิน สข ๘๐๐๐๐

๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานความเห็นของคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด และขอหารือแนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๑๒๓๗๔

ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่าคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดสมุทรปราการ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ได้มีมติให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำแก่ผู้บริหารท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับคำปรึกษาหรือคำแนะนำของคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดสมุทรปราการ จึงได้ส่งความเห็นดังกล่าวมาเพื่อแจ้งให้คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

จังหวัดสงขลาพิจารณาแล้ว จึงขอส่งความเห็นดังกล่าวมาเพื่อแจ้งให้คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดสงขลาทราบ และถือปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

เรียน จพด.

- เพื่อโปรดทราบ
- เห็นควรมอบหมาย
- ฝ่ายอำนวยการ ฝ่ายรังวัด
- กลุ่มงาน ฝ่ายควบคุมฯ
- ฝ่ายทะเบียน
- แจ้งผู้เกี่ยวข้อง กลุ่มฯ/ฝ่าย ทราบ ปฏิบัติ
-

(นางสาวปณยา บุญณณี)
๑๘ ธ.ค. ๒๕๖๗

(นางเนตรหงส์ แก้วมณี)
เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
๑๘ ธ.ค. ๒๕๖๗

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น
โทร. /โทรสาร ๐ ๗๔๓๒ ๗๐๘๒
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ sklocal.tax@gmail.com

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิรวัตร มณีโชติ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา

อก.

(นางสุจิตร์ สุขสว่าง)
เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา
๑๘ ธ.ค. ๒๕๖๗

ที่ สข ๐๐๒๐.๑/ว ๒๐๒๙๑

เรียน เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาทุกสาขา

สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา ขอส่งสำเนาหนังสือ
จังหวัดสงขลา ที่ สข ๐๐๒๓.๓/ว ๘๙๐๐ ลงวันที่ ๑๗
ธันวาคม ๒๕๖๗ เรื่อง รายงานความเห็นของคณะกรรมการ
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด และขอหารือ
แนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และถือปฏิบัติ

(นางเนตรอนงค์ แก้วมณี)

เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส ปฏิบัติราชการแทน

เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา

๒๓ ธ.ค. ๒๕๖๗

บัญชีรายชื่อแจ้งทำย หนังสือจังหวัดสงขลา ที่ สข ๐๐๒๓.๓/วพ/๑๐๖ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๗

๑. ปลัดจังหวัดสงขลา
๒. เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา
๓. ธารักษ์พื้นที่สงขลา
๔. โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดสงขลา
๕. สรรพากรพื้นที่สงขลา ๑
๖. ท้องถิ่นจังหวัดสงขลา
๗. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา
๘. นายกเทศมนตรีเมืองทุ่งตำเสา
๙. นายกเทศมนตรีตำบลกระแสดินธุ์
๑๐. นายกเทศมนตรีตำบลทุ่งลาน
๑๑. นายกเทศมนตรีเกาะแต้ว
๑๒. นายกเทศมนตรีตำบลบ้านหาร
๑๓. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลพังลา
๑๔. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลวังใหญ่
๑๕. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลท่าหมอไพร
๑๖. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลคูหา
๑๗. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลเกาะยอ

สส

MAC

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสงขลา
เลขที่รับ ๗๒๗๑๑
วันที่ ๒ ส.ค. ๒๕๖๗

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๑๒๖๗๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอักษะรังค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานผลการประชุมคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ และขอหารือ
แนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดสมุทรปราการ)

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๓/๗๓๕๒
ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ฉบับ
- ๒. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ ๒๕๒๕๗
ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยจังหวัดสมุทรปราการแจ้งว่า คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด
สมุทรปราการในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ได้มีมติให้คำปรึกษา
หรือคำแนะนำแก่ผู้บริหารท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด
จำนวน ๖ กรณี รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เห็นด้วยกับคำปรึกษาหรือคำแนะนำของคณะกรรมการ
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดสมุทรปราการ จึงได้ส่งความเห็นดังกล่าวมาเพื่อแจ้งให้คณะกรรมการ
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด พร้อมทั้งแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายอรรถวิชช์ สุเมธีสินธุ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๘๘
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th
ผู้ประสานงาน : ศิริพร ดิษฐพร โทร. ๐๘-๑๘๒๙-๗๐๑๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/๒๕๖๒๕๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

พศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานผลการประชุมคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ และขอหารือ
แนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

- อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๓/๗๓๕๒ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๗
๒. หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๓/๑๔๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๗ ✓

ตามที่ จังหวัดสมุทรปราการแจ้งว่า คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด
สมุทรปราการ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ได้มีมติให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำ
แก่ผู้บริหารท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๖ กรณี หรือแนวทางปฏิบัติ
ในการจัดเก็บภาษี จำนวน ๒ กรณี และขอให้เพิ่มชนิดพืช “จาก” ในบัญชีแนบท้าย ก ของประกาศกระทรวง
การคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่
๓๓ มกราคม ๒๕๖๖ ความละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. เห็นด้วยกับคำปรึกษาหรือคำแนะนำของคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำ
จังหวัดสมุทรปราการ ดังนี้

๑.๑ กรณีเทศบาลตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ หารือเกี่ยวกับพื้นที่ป่าชายเลนที่ต้องการ
ให้ประเมินเป็นพื้นที่อนุรักษ์ จะต้องประเมินการใช้ประโยชน์ในที่ดินเป็นประเภทใด เห็นว่า มาตรา ๓๗
แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้จัดเก็บภาษีตามประเภทการใช้ประโยชน์
ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ได้แก่ การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม ใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย
ใช้ประโยชน์อื่นนอกจากการประกอบเกษตรกรรมหรือเป็นที่อยู่อาศัย และทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์
ตามควรแก่สภาพ ดังนั้น การจัดเก็บภาษีสำหรับพื้นที่ป่าชายเลนที่ต้องการให้เป็นพื้นที่อนุรักษ์ จึงต้องพิจารณา
ตามการใช้ประโยชน์จริงว่าเข้าหลักเกณฑ์ตามการใช้ประโยชน์ประเภทใด โดยหากข้อเท็จจริงปรากฏว่า
พื้นที่ป่าชายเลนมีจำนวนพืชตามอัตราขั้นต่ำที่กำหนด รวมถึงหมายเหตุในบัญชีแนบท้าย ก ของประกาศ
กระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม ลงวันที่
๓๐ มกราคม ๒๕๖๓ และมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริโภค จำหน่าย หรือใช้งานในฟาร์ม ก็ถือเป็นการใช้ประโยชน์
ในการประกอบเกษตรกรรม แต่หากพื้นที่ดังกล่าวไม่ได้มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ อาจเข้าหลักเกณฑ์ทิ้งไว้ว่างเปล่า
หรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ

๑.๒ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง หารือเกี่ยวกับแนวเขต
และพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แยกพิจารณาได้ ดังนี้

๑.๒.๑ กรณีแนวเขตการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เห็นว่า มาตรา ๗
แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ
จัดเก็บภาษีจากที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับคณะกรรมการ

/วินิจฉัย...

วินิจฉัยภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ได้ให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำเกี่ยวกับแนวเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็นไปตามกฎหมายจัดตั้ง ซึ่งตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองมีเขตตามเขตตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ดังนั้น หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างตั้งอยู่ในพื้นที่ของตำบลทรงคนอง ตามพื้นที่ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การกำหนดเขตตำบลในท้องที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๑ อำนาจในการจัดเก็บภาษีจึงเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง

๑.๒.๒ กรณีพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตามกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่ตำบลบางกะเจ้า ตำบลบางกอบัว ตำบลบางน้ำผึ้ง ตำบลบางยอ ตำบลบางกระสอบ และตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ ถือเป็นพื้นที่ที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตาม (๑๐) ของกฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่ หากไม่ได้รับยกเว้นจะถือเป็นที่ดินที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม ประเภทการปลูกสวนป่าหรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๘ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ และ (๑๐) ของกฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้ที่ดินที่มีกฎหมายห้ามมิให้ทำประโยชน์ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประกอบกับคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ได้ให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำกรณีที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ สรุปได้ว่า พื้นที่ป่าสงวนที่กฎหมายห้ามทำประโยชน์ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มิใช่ที่ดินที่มีกฎหมายห้ามทำประโยชน์โดยเด็ดขาด เพราะเป็นที่ดินที่ทำประโยชน์ได้แต่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย จึงไม่เข้าข่ายเป็นที่ดินที่มีกฎหมายกำหนดห้ามมิให้ทำประโยชน์ ตามข้อ (๑๐) ของกฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนั้น เมื่อพิจารณาเทียบเคียงกรณีพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตามกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่ตำบลบางกะเจ้า ตำบลบางกอบัว ตำบลบางน้ำผึ้ง ตำบลบางยอ ตำบลบางกระสอบ และตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ได้กำหนดห้ามทำประโยชน์โดยเด็ดขาด เพียงแต่การทำประโยชน์ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงไม่เข้าข่ายเป็นที่ดินที่มีกฎหมายกำหนดห้ามมิให้ทำประโยชน์ ตาม (๑๐) ของกฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ และจะถือเป็นการใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรมประเภทสวนป่าหรือไม่ ต้องพิจารณาตามการใช้ประโยชน์จริงว่าเข้าหลักเกณฑ์ตามการใช้ประโยชน์ประเภทใด หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า พื้นที่ป่าชายเลนมีจำนวนที่ขตามอัตราขั้นต่ำที่กำหนดในบัญชีแนบท้าย ก ของประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓ และมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริโภค จำหน่าย หรือใช้งานในฟาร์ม ก็ถือเป็นการใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม แต่หากพื้นที่ดังกล่าวไม่ได้มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ อาจเข้าหลักเกณฑ์ที่ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ

๑.๓ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี หรือในประเด็น ดังนี้

๑.๓.๑ กรณีที่ดินที่ได้รับความเสียหายจากการลักลอบขุดดินเป็นบริเวณกว้างจนทำให้ที่ดินมีน้ำท่วมขังตลอดเวลา จะสามารถยกเว้นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นการถาวรได้หรือไม่ และกรณีประเมินภาษีเป็นประเภทการใช้ประโยชน์อื่น และคำนวณมูลค่าที่ดินตามข้อ ๒ ของกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณมูลค่าที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ไม่มีราคาประเมินทุนทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ถูกต้องหรือไม่ เห็นว่า ที่ดินที่มีน้ำท่วมขังไม่เข้าข่ายเป็นที่ดินที่จะได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษี ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่หากน้ำท่วมขังในที่ดินดังกล่าวเป็นเหตุทำให้ที่ดิน ถูกทำลายให้เสื่อมสภาพ โดยมีได้มีเหตุมาจากผู้เสียภาษี ผู้เสียภาษีมียสิทธิยื่นคำร้องขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณา ลดหรือยกเว้นภาษีในปีต่อไป ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๒๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินการตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยการพิจารณาลดหรือยกเว้นภาษีจะต้องพิจารณาเป็นปี ๆ ไป ไม่สามารถยกเว้น เป็นการถาวรได้ สำหรับการประเมินภาษีสำหรับที่ดินที่มีน้ำท่วมขัง หากสภาพที่ดินเป็นบ่อน้ำขนาดใหญ่และลึก จากระดับพื้นดินเกิน ๓ เมตร การคำนวณมูลค่าที่ดินต้องดำเนินการตามข้อ ๒ ของประกาศคณะกรรมการ ประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐประจำจังหวัดสมุทรปราการ เรื่อง การประเมินราคาที่ดิน ในแนวเขตเดินสายไฟฟ้าแรงสูง และการประเมินราคาที่ดินที่มีสภาพเป็นบ่อ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๕ โดยคำนวณมูลค่าเป็นจำนวนร้อยละ ๒๕ ของราคาประเมินทุนทรัพย์ของที่ดิน และการประเมินภาษีจะถือเป็นการ ใช้ประโยชน์ประเภทใดนั้นต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ หากที่ดินที่มีน้ำท่วมขังดังกล่าว ไม่สามารถทำประโยชน์ใด ๆ ได้ เนื่องจากเหตุอันพันวิสัยที่จะป้องกันได้ และที่ดินบริเวณใกล้เคียงก็ไม่สามารถ ทำประโยชน์ได้เช่นเดียวกัน ที่ดินที่มีน้ำท่วมขังดังกล่าวไม่ถือเป็นที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ ตามควรแก่สภาพ และเมื่อไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรมหรือใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย จะเข้ากรณีการใช้ประโยชน์อื่น ตามมาตรา ๓๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับข้อ ๑ และข้อ ๔ ของกฎกระทรวงกำหนดที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ ตามควรแก่สภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒

๓.๓.๒ กรณีที่ดินโดยสภาพถูกขยะและน้ำเสียจากขยะล้นจากบ่อขยะมานานหลายปี ทำให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวไม่สามารถเข้าไปทำประโยชน์ได้ ถือเป็นเหตุให้ได้รับยกเว้นภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง ตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่ และการประเมินเป็นประเภทที่ดินทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ ถูกต้องหรือไม่ เห็นว่า กรณีที่ดินที่ได้รับผลกระทบจากบ่อขยะไม่ถือเป็นเหตุอันพันวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๒๖ ของระเบียบกระทรวง มหาดไทยว่าด้วยการดำเนินการตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ที่ดินของผู้เสียภาษีได้รับความเสียหาย หรือถูกทำลายให้เสื่อมสภาพ เนื่องจากน้ำเสีย จากบ่อขยะไหลเข้ามาในพื้นที่ ผู้เสียภาษีมียสิทธิยื่นคำร้องขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาลดหรือยกเว้นภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างในปีต่อไปได้ ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๒๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินการตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ สำหรับการประเมินภาษีว่าจะถือเป็นการใช้ประโยชน์ในประเภทใด ย่อมต้องพิจารณา ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ หากผู้เสียภาษีไม่สามารถเข้าไปทำประโยชน์ในพื้นที่ของตนเองได้จริง เนื่องจากที่ดิน เกิดความเสียหาย โดยมีได้มีเหตุมาจากผู้เสียภาษี ที่ดินดังกล่าวจะไม่ถือเป็นที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ ตามข้อ ๑ (๑) ของกฎกระทรวงกำหนดที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งไว้ว่างเปล่า หรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่ถือเป็นการใช้ประโยชน์อื่น ตามมาตรา ๓๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒

๑.๕ กรณีเทศบาลตำบลบางพลีน้อย อำเภอบางบ่อ หรือเกี่ยวกับการคืนเงินเบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม กรณีเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ส่งหนังสือไม่ตรงตามที่อยู่ของบริษัท ทำให้บริษัทไม่ได้รับหนังสือแจ้ง การประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ต่อมาบริษัทได้รับทราบว่าจะต้องชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ และชำระภาษีเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๖ เทศบาลตำบล บางพลีน้อยจะต้องคืนเงินเบี้ยปรับและเงินเพิ่มตั้งแต่วันที่ผู้เสียภาษีมียหน้าที่เสียภาษีจนถึงวันที่มาชำระถูกต้อง หรือไม่ และกรณีเทศบาลเมืองแพรกษา อำเภอมืองสมุทรปราการ หรือเกี่ยวกับการขอยกเว้นเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เนื่องจากเทศบาลเมืองแพรกษาแจ้งประเมินไปยังที่อยู่ของผู้เสียภาษีผิดตำบล ทำให้ผู้เสียภาษีไม่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เห็นว่า กรณีผู้เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้ง การประเมินภาษีเมื่อพ้นกำหนดเวลาชำระภาษี คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้เคยมีข้อสั่งเกต ตามข้อ ๒.๑๖ ว่า ระบบการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นระบบประเมินภาษีโดยเจ้าพนักงาน ซึ่งกำหนดให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยแจ้งการประเมินภาษีให้แก่ผู้เสียภาษี และผู้เสียภาษีต้องเสียภาษี ตามแบบประเมินภาษีที่ได้รับแจ้ง ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งในการส่งแบบประเมินภาษีนั้น มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ส่งให้แก่ผู้เสียภาษีโดยตรงหรือส่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับ ดังนั้น เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการแจ้งการประเมินภาษีไม่ว่าจะด้วย วิธีการใดแล้ว ก็มีหน้าที่โดยปริยายที่จะติดตามตรวจสอบการได้รับแจ้งการประเมินภาษีของผู้เสียภาษีด้วย เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เสียภาษีได้รับแจ้งการประเมินภาษีในเวลาอันสมควรแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกรณีที่เป็นการพ้นวิสัยที่ผู้เสียภาษีจะชำระภาษีภายในเวลา ที่กฎหมายกำหนด ส่วนกรณีที่ผู้เสียภาษีได้รับแบบประเมินภาษีเมื่อพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีเพราะเหตุการณ์ อันใดอันหนึ่งซึ่งมิใช่ความผิดของผู้เสียภาษี ทำให้ผู้เสียภาษีไม่สามารถชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนดได้ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็รับทราบถึงเหตุดังกล่าว ก็สมควรที่จะปฏิบัติต่อผู้เสียภาษีนั้นแตกต่างจาก กรณีที่ผู้เสียภาษีมิได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนดอันเป็นเหตุให้ต้องเสียเบี้ยปรับและเงินเพิ่มตามมาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนั้น กรณีเทศบาลตำบลบางพลีน้อย ได้ส่งหนังสือแจ้งการประเมินภาษีไปยังผู้เสียภาษีแล้ว แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า พนักงานของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ส่งหนังสือไม่ตรงตามที่อยู่ของผู้เสียภาษี ทำให้ผู้เสียภาษีไม่ได้รับหนังสือแจ้งการประเมินภาษี ต่อมา ผู้เสียภาษีได้เข้ามาติดต่อที่เทศบาลตำบลบางพลีน้อย และได้รับแจ้งการประเมินภาษีเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ซึ่งเกินกำหนดระยะเวลาชำระภาษีแล้ว และเป็นการพ้นวิสัยที่ผู้เสียภาษีจะชำระภาษีภายในเวลาที่กฎหมาย กำหนดได้ โดยมีใช่ความผิดของผู้เสียภาษี อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้เสียภาษีมาติดต่อขอชำระภาษีพร้อมทั้งเบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม แสดงให้เห็นว่าผู้เสียภาษีมิได้มีเจตนาหลีกเลี่ยงที่จะชำระภาษีที่เป็นเหตุให้ต้องเสียเบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามมาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อผู้เสียภาษีได้ยื่นคำร้องขอรับเงินค่าเบี้ยปรับและเงินเพิ่มที่เทศบาลตำบลบางพลีน้อยรับไว้ในกรณีที่ชำระภาษี เกินกำหนดเวลาดำเนิน เทศบาลตำบลบางพลีน้อยจึงต้องคืนเงินดังกล่าวให้แก่ผู้เสียภาษี ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งรวมถึงกรณีเทศบาลเมืองแพรกษา อำเภอมือง สมุทรปราการ หรือเกี่ยวกับการขอยกเว้นเบี้ยปรับและเงินเพิ่มภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เนื่องจากเทศบาลเมือง แพรกษาแจ้งประเมินไปยังที่อยู่ของผู้เสียภาษีผิดตำบลทำให้ผู้เสียภาษีไม่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างด้วยเช่นเดียวกัน

๒. กระทรวงมหาดไทยได้ส่งเรื่องหารือของเทศบาลเมืองบางแก้ว อำเภอบางพลี เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างที่ไม่มีในประกาศคณะกรรมการประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐประจำจังหวัดสมุทรปราการ กรณี “ทางด่วนยกระดับ” เทียบเคียงกับสิ่งปลูกสร้าง รหัสสิ่งปลูกสร้าง ๖๑๔ ทำเทียบเรือได้หรือไม่ และเรื่องหารือของเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย อำเภอบางพลี เกี่ยวกับการขยายเวลาในการชำระภาษีและประเมินย้อนหลัง ไปยังคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำ ตามมาตรา ๑๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒

๓. กรณีคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดขอให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาพิช “จาก” เป็นชนิดพืชที่ปรากฏในบัญชีแนบท้ายประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม เห็นว่า ข้อ ๕ ของประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓ ประกอบกับบัญชีแนบท้าย ก ของประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖ กำหนดให้การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรมที่มีชนิดพืชตามที่ปรากฏในบัญชีแนบท้าย ก ให้มีอัตราขั้นต่ำของการประกอบการเกษตรต่อไร่ตามที่ระบุไว้ในบัญชีแนบท้ายด้วย และหมายเหตุของบัญชีแนบท้าย ก กำหนดให้กรณีที่ไม่ปรากฏชนิดพืชตามบัญชีแนบท้ายนี้ ให้ใช้อัตราขั้นต่ำของการประกอบการเกษตรต่อไร่โดยเทียบเคียงจากชนิดพืชที่มีลักษณะใกล้เคียงที่สุด กรณีที่ไม่สามารถเทียบเคียงจากชนิดพืชที่มีลักษณะใกล้เคียงได้ ให้พิจารณาตามลักษณะการประกอบการเกษตรในแต่ละท้องถิ่น ดังนั้น กรณีพิช “จาก” ไม่ปรากฏในบัญชีแนบท้าย ก ของประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเทียบเคียงชนิดพืชที่มีลักษณะใกล้เคียงที่สุดหรือพิจารณาตามลักษณะการประกอบการเกษตรในแต่ละท้องถิ่นได้ อย่างไรก็ตาม จะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปหารือร่วมกับกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาปรับปรุงบัญชีแนบท้าย ก ให้มีความเหมาะสมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งให้คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดสมุทรปราการ พร้อมทั้งแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอรรณิษฐ์ สัมพันธ์รัตน์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

โทร. ๐-๒๒๕๑-๐๗๕๕ โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๘๘๙๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน : ศิริพร ดิเสถพร โทร. ๐๘-๑๘๒๙-๗๐๑๒